

**ХАЙ ЖИВЕ
КОМУНІЗМ —
СВІТЛЕ
МАЙБУТНЄ
ЛЮДСТВА!**

**ТРАВНЯ
ЧЕТВЕР**

1969 р.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ОБ'ЄДИНАЙТЕСЯ!

**МОЛОДІЙ
КОМУНАР**
Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання X

№ 53 (1065)

Ціна 2 коп.

ПЕРШОТРАВНЕВІ СУРМИ

Георгій ШЕВЧЕНКО

В Чикаго нас
Розстрілювали дню,
В Росії нас
Шмагали жандари,
Та червоною стрічкою, як тварини,
І гнів ярів,
І правий гнів ярів!
Ми здержали,
Ми витримали натиск,
Ми винесли гасло молоді:
Пролетарі усіх країн,
Єднайтесь!
Наш час гряде,
Наш правий час гряде.
Цвілі матіки
Маками вогнистими
І кожен з нас неситно вірив, ждав:

Земля народить не пророка —
Леніна,
Свого пожедя,
Великого пожедя!
Він зріс в Росії
І такий в Росії
З'явився гасло зоряний засів:
Голодним — хліб,
Всю землю — грецьким!
Люди вимагали —
Не ждав і не про...
І Першотравень
Весело засіяв
В Країні Рад, в країні добрих днів.
Де кожен з нас
Тепер собі хазяїн,
Де вільний Жовтень

Щедро зародив,
І ми виходим
На широкі площі,
Де сміх і радість,
У колонатах-будув,
Вітри кумач у золоті полошуть,
Вітри гудуть,
На пілний світ гудуть.
Вітри гудуть над Батьківщиною,
Гей молоді такі вітри,
Яке то щастя бути Людиною
І жити, і мислити, і творити!
Яке то щастя на параді!
Іти зі всіма плече в плече...
Іде несна Кіровоградом,
Іде в колони з Іллічем.

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ РАДІ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК

Центральний Комітет Комуністичної партії України нааже вітає учасників урочистого пленуму Української республіканської ради професіоналів і їх особі героїчний робітничий клас, усіх трудящих республіки з нагоди 50-річчя Першого всеукраїнського з'їзду професійних спілок, який відіграв важливу роль у розвитку професіонального руху на Україні. Професійні спілки України — один з бойових загонів професіоналів Союзу Радянських Соціалістичних Республік — під керівництвом Комуністичної партії пройшли великий і славетний шлях. Вони завжди були і є вірною опорою ленінської партії, провідниками її політики, активними організаторами мас на боротьбу за перетворення в життя планів комуністичного будівництва, за неухильне піднесення економіки, культури і добробуту народу.

Виконуючи рішення XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду Компартії України, професіональні організації республіки беруть діяльну участь у господарському і культурному будівництві, у розгортанні соціалістичного змагання і руху за комуністичну працю, ведуть велику культурно-масову і виховну роботу, постійно дбають про поліпшення умов праці і побуту трудящих. З новою силою виявляється їх організаторська роль у всенародному змаганні за дотримо виконання заданих п'ятирічки, за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

На сучасному етапі комуністичного будівництва партія вважає найважливішим завданням підвищення економічної ефективності промислового сільськогосподарського виробництва та капітального будівництва, зростання продуктивності праці на основі прискорення науково-технічного прогресу. Ці питання завжди мають бути в центрі уваги професіоналів. Треба неухильно підносити рівень всієї професіональної роботи, вдосконалювати організацію соціалістичного змагання, підтримувати патріотичні починання трудящих міста і села, ініціювати трудову дисципліну, добиватися безумовного виконання соціалістичних зобов'язань колективом кожного заводу, фабрики і будови, радгоспу і колгоспу.

Професіонали повинні більше приділяти уваги поліпшенню умов праці, побуту і відпочинку робітників і службовців. Більш масовим і ефективним має бути контроль за роботою підприємств торгівлі, громадського харчування, всієї служби побуту.

В умовах загострення ідеологічної боротьби між соціалізмом і капіталізмом необхідно поглибити ідейно-виховну роботу професіоналів, спрямовувати її на підвищення комуністичної свідомості мас, виховання трудящих в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, високої політичної пильності, комуністичного ставлення до праці і суспільної власності.

Найважливішим завданням професіоналів є виховання у підрастаючого покоління ідейної переконаності, вірності революційним, бойовим і трудовим традиціям робітничого класу, радянського народу, безмежної відданості ідеям великого Леніна.

Запорукою успішного виконання завдань, які стоять перед професійними спілками, є піднесення бодатності первинних професіональних організацій, поглиблення їх зв'язків з масами, залучення до активної громадської роботи всіх членів професіоналів.

Центральний Комітет Компартії України висловлює тверду впевненість у тому, що професіонали республіки, тісно згуртовані навколо Комуністичної партії, будуть і далі невтомно боротися за перетворення в життя заповітів Володимира Ілліча Леніна, величких планів побудови комунізму в нашій країні.

Хай живуть радянські професіонали — школа управління і господарювання, школа комунізму!
Хай живе героїчний робітничий клас Країни Рад — перелова і провідна творча сила у боротьбі за побудову комуністичного суспільства в нашій країні!
Під прапором марксизму-ленінізму, під керівництвом Комуністичної партії — вперед, до перемоги комунізму!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ.

РАПОРТ У КВІТНІ 1970-ГО

«БАЧУ КОЛОНИ...»

РЕПОРТАЖ НА БУДОВІ, З
ЯКОЇ ВИДНО СЬОГОДНІ ПЕРШОТРАВНЕВІ
КОЛОНИ ДЕ-
МОНСТРАНТІВ.

«Цього ранку на вулиці Карла Маркса мені співали троллейбуси. Якійсь зовсім незнайомий юнак світо посміхнувся і побажав сонячного настрою. А вже на об'єкті країн, ніби веселесенький розчеплений циркуль, намалював величезне сонце і весело засурмило.

Мені, як комсору бригади, належало б бути серйознішою і соліднішою. Але небо таке блакитне і дівчата такі чудові, що захотілося заспівати. І я заспівала...»

А потім співали блискучі кельми в умільних руках комсомолок Ольги Стець, Валентини Остапенко, Людмили Щиковської. Співала біла селікатна цегла. Співали дев'ятиповерховий будинок, беручи ноту висотою до п'ятого поверху.
— Поліно, зачаль шпур, щоб був пружним, як струна, — майже децламує комсору Клава Олексієнко.
— А що будеш грати?
— Увертюру травня...

Панують над головами важкі контейнери, мов веселесенькі сіринкові короби. На ринтовці, вподож кладки фасадної стіни, затято працюють юнки-

муляри. Праворуч — дівчата, ліворуч — дівчата, на кладці внутрішніх перегородок — теж вони. «Що за дівчата?» — посміхається синє небо, розсовуючи білі хмарини брів.

— Дуже просто, — зазирає догори голову Поліна Ясинська, — в нашій бригаді 25 чоловік. З них 20 — дівчат. Всі муляри. І неговані.

Висок, як блискуча куля, вислизає з рук і через мить замирає в повітрі, нагягуючи тоненький шнурочок. Аня Харкіна перевіряє віконні укоси. Перевіряє приспівано. Адже вона зараз на практиці. Їй випала неабияка честь працювати в найкращій бригаді будівельного управління № 3 тресту «Кіровоградпромбуд».

З нею в цьому своєрідному колективі будівельників працює ще п'ять її подруг з профтехучилища № 2.

— До речі, я теж закінчила не училище рік тому. Взагалі в нашій бригаді працює шість випускниць Кіровоградського профтехучилища номер два, — говорить Ольга Тець.

«Сьогодні, дійсно, працюється особливо. Навіть, наші хлопці, ніби стали гарніші. Пишаються. Ще б пак! Адже на кожного з них припадає по п'ятеро дівчат. Он, Гриша Другал як мріяливо посміхається. Та це й не дивно. Адже завтра — Перше травня...»

Передсвятковий день бригада мулярів Григорія Лук'яновича Другала зустріча і проводить радісно. Будівельники виробничий план і кварталу виконали на 130 процентів. У квітні теж не осоромилися. Так що свято можна зустрічати з чистою совістю.

— Це другий такий багатоповверховий будинок в нашому місті, — каже бригадир, — і тим приємніше, що будувати його довірили нашій бригаді.

— А квартири тут які! — вигукне котрась із дівчат. Сороч вісім квартир — сорок вісім радостей.

Квартири гарні, — відповідає Г. Л. Другал, — ліфт, гаряча і холодна вода і так далі. На першому поверсі — магазин.

«А мені сьогодні треба забігти в перукарню. От зроблю собі зачіску, як в ній, як її... Ой, а сьогодні ж треба з дівчатами вибрати подарунок для нашої нареченої. Завтра в Галі Гаркевич — весілля...»

Клава похачем дивиться на годинник, а потім на сонце.

Все вірно, милий комсору. Зміна закінчилась. Можете складати інструмент, нероздігатися у барнесту сукню і вив'язуватися квітчастою хусткою, яка вам так до лий.

Я з вами теж прощаюсь. І, звичайно, шкодую, що не зміг розповісти про кожну дівчину зокрема, про ті дискусії, які іноді спалахують під час обіду, про стіннівки, які доводиться випускати самому... комсору. Але головне, що ви є у нашому місті. І хай ще хтось підшукає схожих на вас. Двадцять дівчат-мулярів. З яких дванадцять — комсомолки, а дев'ять вже мріють поступати в члени КПРС.

День подарував мені приємну зустріч. І я вибігаюся. Кхало, що трохи підслухав ваші думки...

Сьогодні був останній квітневий день і в той же час він був прозорим вступом, увертюрою такого ж трудячого травня.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

У ЦК ЛКСМ
УКРАЇНИП'ЯТДЕСЯТ
ГЕРОІЧНИХ ЛІТПРО ПІДГОТОВКУ ТА ВІДЗНАЧЕННЯ ПІВВІКОВОГО ЮВІЛЕЮ
ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

Під керівництвом Комуністичної партії комсомол республіки — бойовий загін ВЛКСМ, пройшов славний і героїчний шлях.

На час свого створення ЛКСМУ налічувала всього дев'ять тисяч комсомольців, а нині нараховує в своїх рядах більше чотирьох мільйонів членів ВЛКСМ. Школи комсомольського гарту пройшли мільйони юнаків і дівчат — представників багатьох поколінь радянських людей.

Діяльність Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України, говориться у прийнятій ЦК ЛКСМУ постанові, нерозривно зв'язана з героїчною історією нашої соціалістичної Вітчизни, з боротьбою робітничого класу, селянства, всього радянського народу за перемогу соціалізму, за торжество ленінських ідей.

Немеркнучою славою акрили себе герої громадянської війни і учасники становлення соціалістичного господарства, колективізації, ентузіасти в боротьбі за дострокове виконання п'ятирічок, на спорудженні Дніпрогесу, Харківського тракторного заводу, відбудові Донецького вугільного басейну. Серйозним випробуванням для народів нашої країни була Велика Вітчизняна війна. Комсомольці і молодь України в цей відповідальний для Батьківщини час показали зразки мужності і героїзму, стійкості в боротьбі з фашизмом. Багато прекрасних справ звершили юнаки і дівчата республіки у післявоєнний період на відбудові народного господарства, спорудженні шахт Донбасу, інших важливих народногосподарських об'єктів, на освоєнні цілинних і переложних земель.

Нині мільйони юнаків і дівчат на заводах, будовах, у колгоспах і радгоспах, в наукових лабораторіях самовіддано працюють примножують могутність нашої держави. Республіканська комсомольська організація здійснює шефство над 20 найважливішими новобудовами промисловості і сільського господарства.

Як символ доблесті і героїзму вінча-

ють прапор республіканської комсомольської організації ордени Леніна і Червоного Прапора. Одинадцять обласних, міських, районних комсомольських організацій удостоєні також високих урядових нагород.

Головним джерелом сили, міцності і боєздатності Ленінської Спілки Молоді є партійне керівництво. Чіткою програмою діяльності для кожного комсомольського осередку, республіканської комсомольської організації є Постанова ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді», Постанова ЦК КПРС «Про роботу Красноармійської райової партійної організації по керівництву комсомолом», Постанова вересневого (1968 р.) Пленуму ЦК КП України «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомольськими організаціями республіки».

В сучасних умовах комсомольські організації покликані ще більше активізувати свою роботу по формуванню у молоді класової самосвідомості, вихованню в неї високого почуття радянського патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму, безмежної відданості справі Комуністичної партії, непримиренності до ворогів робітничого класу, готовності в будь-який час стати на захист завоювань Великого Жовтня.

ЦК ЛКСМУ зобов'язав обкоми, міськомком, райком комсомолу постійно забезпечувати авангардну роль членів ВЛКСМ у виконанні рішень XXIII з'їзду КПРС, XXIII з'їзду КП України, у всенародному змаганні за дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Святування піввікового ювілею комсомолу України слід провести під знаком дальшого розгортання соціалістичного змагання комсомольців, всіх юнаків і дівчат республіки, комсомольсько-молодіжних колективів за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, піднесення трудової та громадсько-політичної активності членів ВЛКСМ.

Комітетом ЛКСМУ розширювати і зміцнювати зв'язки з масами молоді, підвищувати роль комсомольських організацій в комуністичному вихованні

підростаючого покоління. Повсякденно прищеплювати юнакам і дівчатам прагнення працювати і жити так, як учив великий Ленін.

Обласним, міським, районним комітетам ЛКСМУ удосконалювати форми і методи організаційно-політичної роботи серед учнівської та студентської молоді, керівництво піонерською організацією імені В. І. Леніна.

Відзначення 50-річчя ЛКСМУ — важливої політичної події в житті молоді республіки, яка відбувається у знаменний час підготовки до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна — повинно послужити дальшому піднесенню рівня діяльності всіх ланок комсомольської роботи.

ЦК ЛКСМУ затвердив заходи по підготовці та відзначенню 50-річчя Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України.

Кращі комсомольські організації та молодіжні колективи у зв'язку з 50-річчям ЛКСМУ будуть нагороджені Пам'ятними прапорами та вимпелами ЦК ЛКСМУ, ювілейними Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ. Цими ж грамотами, а також нагрудними знаками будуть відзначені комсомольські, піонерські працівники та активісти.

Напередодні свята, 31 травня, в республіці відбудеться масовий комуністичний суботник комсомольців і молоді.

На Виставці передового досвіду в народному господарстві Української РСР буде організовано республіканську виставку технічної творчості молоді, присвячену комсомольському ювілею.

На ознаменування 50-річчя ЛКСМУ України 26 червня ц. р. вирішено провести урочистий пленум ЦК ЛКСМУ. Будуть проведені також урочисті пленуми обкомів, міськомкомів, райкомів ЛКСМУ та збори в усіх перинних комсомольських організаціях республіки. Урочисті лінійки проведуть піонери.

В комсомольських організаціях підприємств, будов, транспорту, колгоспів і радгоспів, установ, учбових закладів 2—9 травня пройде Тиждень пам'яті героїв.

Традиційне свято молоді міста Києва «Київська весна», присвячене 50-річчю комсомолу України, буде проведено під девізом: «За зміцнення дружби між народами СРСР».

В містах і селах республіки відбудуться виступи майстрів мистецтва та колективів художньої самодіяльності, провідних спортсменів, демонстрування кінофільмів про Ленінський комсомол і радянську молодь. Пройдуть

творчі звіти композиторів та артистів — лауреатів премій ім. Ленінського комсомолу та ім. М. Островського.

Піввіковому ювілею ЛКСМУ України присвячується також республіканська виставка молодіжної книги видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь», фестиваль комсомольської пісні, який відбудеться в м. Краснодарі, студентська науково-теоретична конференція «Комсомол України — активний помічник партії в справі комуністичного виховання молоді» огляд творчості молодих композиторів, спартакіада колективів фізкультури ударних комсомольських будов.

ЦК ЛКСМУ оголосив республіканський літературний конкурс на кращий прозовий твір про молодого сучасника, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна та 50-річчю комсомолу України. На честь ювілею ЛКСМУ проводиться республіканський літературний огляд-конкурс імені Олександра Бойченка.

Обком, міськомком, райком ЛКСМУ запропоновано забезпечити широкую участь комсомольців і молоді республіки у першому етапі Всесоюзного Ленінського заліку.

Комітетом ЛКСМУ запропоновано активізувати роботу серед молоді у зв'язку з відзначенням 50-річчя Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України, глибоко і всебічно розкриваючи велич накреслень партії, важливість поставлених нею економічних, соціально-політичних та ідеологічних завдань будівництва комунізму в нашій країні. Сприяючи діяльності комсомольських організацій на дальше поліпшення ідейно-виховної роботи серед молоді, забезпечення глибокого, творчого засвоєння юнаками і дівчатами марксистсько-ленінської теорії, оволодіння високими науками і технікою.

Центральний Комітет комсомолу України закликає комсомольців, всіх юнаків і дівчат відзначити 50-річчя ЛКСМУ ще ширшим розгортанням соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки, гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Центральний Комітет ЛКСМУ України висловив тверду впевненість у тому, що комсомольці і молодь республіки, йдучи назустріч ленінському ювілею і 50-річчю ЛКСМУ, віддадуть всі свої сили, знання, енергію здійсненню історичних накреслень XXIII з'їзду КПРС та XXIII з'їзду КП України.

Твій ровесник вчиться, трудиться, бореться, мріє

МОЛОДИЙ ПОЛЯК-69:
ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Редакція польського молодіжного журналу «Докола світа» («Насколько світу») кілька років тому виступила з ініціативою проведення конкурсу на кращий спогад своїх читачів. Спочатку вона запропонувала їм тему «Моя перша робота», потім «Мій університет» (спілкування з друзями до Горького), «Мій хлопець, моя дівчина» і, нарешті, «Мій успіх, моя поразка». Звичайно, редакція одержувала по кілька сот робіт, найбільш цікаві з них видавалися у вигляді збірників. Конкурс «Мій успіх, моя поразка» ознаменувався двома рекордами. В ньому брало участь найбільше число авторів, а книга розійшлася буквально за декілька днів.

УСПІХИ В НАВЧАННІ,
ПРАЦІ І... КОХАННІ

Книга «Мій успіх, моя поразка» містить 33 роботи юнаків і дівчат. Із 550 учасників конкурсу майже 80 процентів складає молодь віком до 24 років. Звернемося до цих записок.

Мечислав К. Його батьки загинули під час війни. 17-річним юнаком він пішов із села, де жив із молодшими братами. І пішов у місто шукати роботу. Братів треба було поставити на ноги.

«В решті-решт, — пише Мечислав,

— я потрапив у відділ каарів Одринського судноплавства, де показав підірване свідомство про народження (прибавив собі два роки) і неспішно спитав, чи не знайдеться яке-небудь місце». Так почалося його трудове життя. Спочатку юнак був кофегаром на баржі, яка ходила із Вроцлава в Щецін. Працювати доводилося у важких умовах. Але Мечислав витримав випробування, зумів довести свою стійкість.

«Найголовніше, що на кожному кроці я зустрічав повагу до своєї праці», — підзначає далі юнак. Він відчув радість і задоволення від того, що потрібен людям, що на нього розраховують, йому довіряють. «Мені довелося закінчити курси. Одержані знання дозволили скласти важкий екзамен на механіка першого розряду. І ось мені, наймолодшому спеціалістові довірився «Яровид» — судно, якому позавдавав би будь-який механік-ветеран».

Визначивши своє місце в житті, Мечислав іншими очима глянув на юнацькі мрії про морські пригоди: «Проплававши 9 років на Одері, я прийшов до висновку, що вся моя морська романтика, якою бредить в дитинстві багато хлопчиків, не підходить мені та сама, як коретті шпашки. Я уже пустив тут міди корінь. Знаю на Одері кожне селище. Майже кожний кущик. Позна-

йомся і швидко зійшовся тут із багатьма товаришами. Так, чи треба шукати романтику тільки в далекіх країнах?»

Доля Мечислава типова для багатьох його ровесників. Статистичні дані, виведені із аналізу 550 робіт читачів «Докола світа», свідчать, про те, що успіхам у праці молоді приділяв багато уваги.

Однак важливе місце в цих записках займають все-таки успіхи в навчанні, що цілком закономірно, якщо врахувати вік їх авторів і доступність освіти в Народній Польщі.

Хоч наші герої — учні середніх шкіл і студенти доводяться переборювати різні перешкоди, фінал, як правило, один і той же. «Яка радість! В день вручення аттестату мені здавалось, що сонце світить тільки для мене!» — говорить один з авторів, який заочно закінчив середню школу.

Про що ще пишуть юнаки і дівчата? Звичайно, дуже багато про шаста, кохання. Але тут ми не будемо цитувати їх зізнання.

ПРО ЩО ВОНИ МРІЮТЬ?

Аналіз матеріалів приводить до деяких узагальнюючих висновків. Що молоді люди вважають успіхом? Що таке успіх взагалі? В західній соціологічній літературі не понайтано зв'язано з кар'єрою. Там існує один загальноприйнятий критерій — гроші або їх похідне: особняк, машина нової марки, сукня із найдорожчого магазину.

Для молодого поляка наших днів

подібна оцінка успіху невластива. При уважному читанні конкурсних записок, переконалися, що юнацтво не визначає свій життєвий успіх розміром зарплатки. Із 550 авторів всього двоє ставлять на перше місце матеріальні блага. Причому один із них (сільський шахтар) збудував на зароблені гроші будинок, який подарував старим батькам.

Ні, не власність, не потяг до наживи є мірлом життєвого успіху для молодих людей, які живуть в соціалістичній країні.

ЩО ВОНИ ВВАЖАЮТЬ
УСПІХОМ?

Найважливіше для молоді — навчання. Майже 40 процентів учасників конкурсу бачать свій успіх в освіті. Характерно, що дівчата так же само цінують знання, як і чоловіки. Для юних авторів — це шлях до спеціальності, про яку вони мріють, без якої не уявляють свого майбутнього.

Ось, наприклад, що пише дівчина, яка без відпуску від роботи закінчила школу медсестер: «Нарешті я одержала диплом. Дуже полюбила свою роботу і не проміняю її на будь-яку іншу. У мене чудова, благородна робота. Я потрібна людям».

Герік П., який успадкував від батька майстерню і професію колезника, згадує: «Якось я з жахом помітив, що ремесло майстра, який ремонтував заділи обрубні на колесах селянських возів, швидко знецінюється. Вози на залізному ходу

змінюються возами на гумовому. Інколи я по кілька днів чекав, поки мені, нарешті, принесуть яке-небудь колесо для ремонту». І ось юнак прийняв рішення — виїхати із села і поступити в школу. Відмовившись від відпочинку, не доспаючи, він став учнем. Одержав середню освіту, потім поступив у вуз. Зараз він вважається на шахті досвідченим спеціалістом. Недалеким від нас, коли Герік одержить диплом гірничого інженера.

ЗРАЗОК ЛЮДИНИ
МАЙБУТНЬОГО

Коли перегортаєш сторінки збірника, виникає враження: молодий поляк-69 — щасливий, коли він знаходить своє місце в житті, займається роботою, яка приносить задоволення, коли він відчуває, що потрібен суспільству. Є пряма залежність між книгою «Мій успіх, моя поразка» і словами, які недавно в трибуні V з'їзду ПОРП вголосила молода ткаля з текстильної фабрики в Більсько-Бялій (Катовицьке воєводство) Марія Палюх:

«Ми не будемо шукати зразків поведінки в капіталістичному суспільстві, де правлять нові закони безпощадного голюна за наживою. Ми самі породжуємо зразки людини майбутнього, ставлячи на чільне місце почуття власної гідності, відчуття своєї спільності з іншими людьми, прагнення служити ідеалам соціалізму».

Анжей БРОНЯРЕК,
польський журналіст (ЛПН).
Варшава.

Обличчя говорять. Вони багато розповідають про В'єтнам. Знявши стальні шоломи, ці дівчата принесли апельсини з гір Хоа Бін. Вони — дівчата.
Фото Губерта Лінка (журнал «Фрайе вельт»).

НОВИНИ

ДОВЖИНОЮ ЗА ВАГОНІВ

Гарний подарунок напередодні Першого травня друзям з братніх соціалістичних країн підготували комсомольсько-молодіжний колектив заводу напівпровідникових конструкцій. З під'їзних колій ділянки комплектації відправлено в НДР та Румунію для спорудження енергобудов 1,240 кубометрів ізоляції з 110 і 150 продукції. Вироби доставили поїзд у 33 вагонах.

Добре трудяться на цій ділянці оператор ліній розетки Олега Нікітіна, машиніст крапа Ольга Петрова, пресувальник Володимир Шаподал та події електромонтаж Віра Сагайдак. Зміни

поранені воїни, як правило, в ці дні переживають на 15—25 процентів.

Е. ЯРУШОК,
працівник редакції
Кремльської міської
райдзеси.

МОЛОДЕЦЬ, КАТЮ!

У всіх перинних комсомольських організаціях Знаменського району широким розгортається змагання по професіях за перехідними мандатами. Напередодні свята весни в колгоспі імені Держинського були підведені підсумки змагання за кітени.

Перше місце і перехідний мандат дісталися доярці колгоспу Каті Молодець. 508 кілограмів молока від кожної з 35 закріплених за нею корів надобила дівчина. А зобов'язання на рік — 2,500 кілограмів.

5 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРЕСН

ТРИ ДОБИ КРОКУВАТЬ...

Доля Антоніни Бондар зацікавила мене. Я знав, що ця молода доярка з колгоспу імені Горького Ульяновського району кілька років упевнено утримувала за собою перше місце. Хотілося взнати більше про неї.

Підійшов, розговорилися. Дивлюся на красиві руки трудівниці і слухаю нелегку повість її життя. Війна забрала у дівчини батька. Антоніна майже не пам'ятає його. А дуже хотілося прихилитися до широкої батькової долоні, як це робили інші діти. Хотілося і в школу ходити так, як ті, кому повезло, чий батьків жорстока війна все ж повернула своїм дітям. А мусила йти працювати.

Чотирнадцять років прийшла Антоніна на ферму. Звичайно, подіти корову для сільської дівчинки справа не складна, але ж група корів... Зморювались руки, гуділи ноги. Терпіла дівчина, знала: всім нелегко, всі мусять терпіти, мусять перебороти наслідки фашистської окупації.

Хитали головами доярки: мала ж. А тітка За-

лізняк інколи й відро піднесе, і корму для корів. Жаліла дівчинку, жаліла і вчила. А вже задоволена була ученицею, бо бачила, що Антоніна душею прагне зрозуміти премудрості своєї професії.

Підросла дівчина. Вимальовувався її характер — наполегливий. Якось при підведенні підсумків роботи Антоніна вийшла на перше місце. Хвалять зафермою, голова хваля, подруги поздоровляли.

Про Антоніну Бондар я писав в районній газеті. Але за долею її продовжую слідкувати і зараз. І доля ця, прямо скажу, гарна. Бо коли ж це було, щоб не шанували у нас хорошу трудівницю, не раділи її успіхам. Узнав я, що дівчину нагородили нещодавно за її працю орденом Леніна і щиро зрадів за неї.

Така вже доля газетяра, що робота зводиться до краси людини, краси душі, працюю своєю красою. Варто лише пильніше глянути на нього, життя. Насільки воно багатогран-

не, багате зверненнями, людськими долями.

Успіх неодмінно приходиться до тих, хто чесно трудиться. Антоніна трудилася, мала пошану серед людей, славу, але чимось була заклопотана. Жити захотілося красивіше. Щоб не лише вдома милуватися квітами, а й на роботі. Сказала якось про це завідувачу фермою. Одвернувся і пішов...

Разом з подругами Антоніна наполягла, щоб замінили їй зафермою, людину інертну, не принципову. А потім справи пішли. Дівчата вибили приміщення ферми, нанесли квітів.

А ось ще про одну сторінку з життя цієї славної дівчини я не писав ніде. Полубили Антоніну в селі за працю, за справедливість, другий рік односельчани обирають її депутатом районної Ради депутатів трудящих, а комуністи колгоспу прийняли трудівницю до своїх лав.

В. ВОВЧЕНКО, редактор Вільшанської райгазети «Ленінська зоря».

Твій ровесник вчиться, трудиться, бореться, мріє
ДЕРЕВО ДРУЖБИ—З УЛЬЯНОВСЬКА

З Індії повернулася делегація радянської молоді, яку очолював заступник голови Комітету молодіжних організацій (КМО) СРСР Володимир Калужиний. В розмові з кореспондентом Агентства преси Цюприн Костянтин Іванович розповів:

— Наша делегація їздила за запрошенням Всесвітньої федерації молоді (ВФМ). Контакти з цією організацією в нас налагодилися в 1950 році, з перших місяців створення КМО СРСР. В Москву до нас приїжджали представники індійської молоді...

Індійські друзі розповіли, що з нагоди ювілею засновника Радянської держави вони збираються організувати теоретичні семінари, симпозіуми, мітинги, зустрічі за круглим столом, кінофестивалі і фотовиставки.

В багатьох містах відбулися «Ленінські фестивалі». Готується брошура «Ленін і мо-

лодь» і спеціальний пам'ятний збірник про В. І. Леніна, в підготовці якого візьмуть участь індійські та радянські письменники.

Всесвітня студентська федерація відмітить 100-річчя В. І. Леніна теж декількома заходами. Серед них — семінар на тему «Ленін і освіта», конкурс серед студентів на кращу роботу про ленінське учіння. Переможцю конкурсу буде надано право посадити Дерево Дружби в Делійському молодіжному парку. Його відросток пришлють з Ульяновська — батьківщини вождя.

АПН.

ХВИЛЯ ПРОТЕСТУ—

ХВИЛЯ ПРОТИ ВІЙНИ

НЬЮ-ЙОРК. (ТАРС). В університетах і коледжах США тривають виступи студентів проти зв'язків урядових закладів з воєнним відомством і за ліквідацію в них расистських порядків. З усіх кінців країни поступають повідомлення про студентські демонстрації, страйки, пікети, мітинги.

Більше трьохсот студентів

Массачусетського технологічного інституту провели пікетування лабораторії, в якій проводяться воєнні дослідження. Вони вимагали припинити використання інституту для робіт в області ракетної техніки. Студенти Фордхемського університету в Нью-Йорку вимагали порвати зв'язки урядового закладу з

Пентагоном. Вони провели спадний страйк в адміністративному приміщенні на підтримку цієї вимоги.

Студенти-негри Колгейтського університету в Гамільтоні (штат Нью-Йорк) провели демонстрацію протесту проти відмови властей надати можливість для вивчення історії і культури національних меншостей.

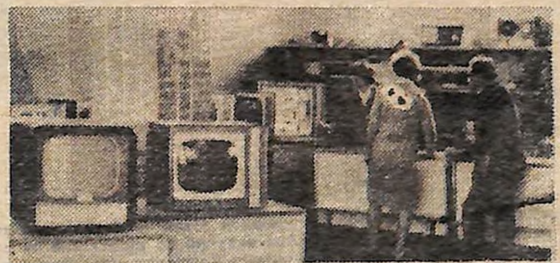
Тривають студентські хвилювання в Гарвардському (штат Массачусетс) і Корнелльському (штат Нью-Йорк) університетах.

Позавчора мешканцям Кіровограда будівельники подарували чудову «Мелодію». Це — магазин, в якому можна придбати красені-акордеон і піаніно, радіо і бануру...

В магазині два відділи, їх обслуговують дванадцять продавців. Працівники прилашки — переважно молоді.

На фото: продавець комсомолка Лариса Мельниченко в ролі гостинної господарки «Мелодії».

Фото В. КОВПАКА.

Де марево біжить...

Нині Лідія Костючик — член райкому і обкому комсомолу, нагороджена Почесними грамотами ЦК ЛКСМ України і ЦК ВЛКСМ. А починалося все ось із чого...

ШИРОКИЙ український степ. Він починається одразу за моєю хатою. Кожної весни будинок його могутні голоси тракторів. Багато їх щороку сивонгає в степу. Але коли б мене раніше запитали про марку того чи іншого трактора, скільки в ньому кілосів сил, я б тільки плечима знизала. Чи ж то дівчата діло знати про це?

Влітку шістдесят п'ятого року, під час канікул (дев'ять класів тоді закінчила), пішла я попрацювати на ферму. Якось зайшла до нас секретар райкому комсомолу Світлана Вербуленко. Поговорили про виробничі спра-

ви, про новини. Від неї я дізналася, що пропонується набір дівчат в Бобринецьке сільське професійно-технічне училище, де механізаторів готують.

— І то хочеться дівчатам бути трактористками? — здивувалася я.

— Не тільки трактористками, а й комбайнерками, — сказала Світлана і запитливо глянула на мене: — Можливо, ти поїдеш у Бобринець, Лідію?

Я тільки розсміялася. Мені з моїм ростом, щоб на трактор вилізти, драбинку підставити треба.

— Тебе лише це непокоїть? — тепер вже Світлана здивувалася.

Коротше кажучи, поговорили ми по широкі, і я... відважилася.

І не жалувала! Триста пас, дівчат, вступило того року до училища. Весела, дружна була сім'я. І наука в голову легше йшла в ньому колективі. А вивчати було що: трак-

тор, комбайн, причіпний інвентар, правила технології, агрономія. Завжди пам'ятати свого майстра Леоніда Васильовича Мельниченка. Це завдяки йому я стала добре розумітися в техніці, полюбіла її.

Через півтора місяця навчання приїхала я на практику в рідне село, в тракторну бригаду Івана Федоровича Жеребцова. Поставили до мене бригадир уважно, по-батьківськи, не побоявся довірити трактор. Я за це доброю роботою відрадувала.

Та ось практика позаду. Наступний випускні екзамен. Пам'ятаю, поспіши мені білет з трьома завданнями: завести трактор «Беларусь», підняти силосний комбайн, відрегулювати моторило. Все йшло якнайкраще, і члени екзаменаційної комісії поставили мені відмінну оцінку...

Приїхала додому. При всіх трактористах Іван Федорович сказав:

— Вступави ти, Лідію, в бригаду комуністичної праці. Дивися, не підведи.

А механізатори усміхнулися мені підбодрили, дружили. Хлоп так можна підвести?

— Будьте спокійні, Іване Федоровичу. Все у житті мені влучило першу нагороду — Почесну грамоту обкому комсомолу. За цією радістю незабаром прийшла і друга. Виказав мене якось Іван Федорович і каже:

— Мерщій їди в Червоновершк. Одержим там нового трактора від інженера колгоспу.

Пішла я в Червоновершк пішки, а назав-

поверталася на поземському «ДТ-20». Спеціальною головною вулицею рідної Фодосівки поїхала.

Ось уже третій рік орю, сію, обробляю технічні культури, влітку возжу зелені корми для худоби або зерно від комбайна до комори. В бригаді мій трактор жартує охрестилася «швидкою домоногою». Мені ця назва сподобалася. Значить, я потрібна людям.

Сьогодні, в день Перемоги, вийшла з бригади, урочистий, піднесений настрій. Незважаючи на примхи запізнілої весни, ми успішно закінчуємо весняні польові роботи. З добрим настроєм приходять і свята мрії. Я мрію про той час, коли в нашій бригаді прибуде дівчат. А їх обов'язково прибуде, бо для нашої роботи жінок-механізаторів створюється найсприятливіші умови. Ще мрію продовжувати освіту. Я закінчила вечірню середню школу, здала нормативні спеціальні другого класу, але вважаю, що цього замало.

Стелиться неозора квітоспівна нива, співає мотор, і спів цей тоніє в жайворонковому дзвіні. В садах розлискується листя зелене, у траві синіють фіалки, з неба летять золоте сонячне проміння. Зі святом, рідна моя, прекрасна земле! Тобі, родючій, даскавій, щедрій, — моя праця, моє серце, моя молодість!

Лідія КОСТЮЧИК.

трактористка колгоспу ім. Кірова Комуністського району.

ПОДАРОК

І
Есть у дедушки Андрея
Деревянный сундучок.
Много видел я в нем вещей я:
Есть там трубка, табачок,
Есть там шлем красноармейский,
В нем в гражданскую войну
Защищая край Советский,
Защищая свою страну.
Есть там стамеска и рубанок,
И среди этого добра,
Пару варежек пряданных
Заприметна я вчера.
И сказал тогда ему я:
— Расскажи, зачем они,
Я никак не понимаю,
Для чего ты их хранишь?
Брови хмурит он седые:
— Ладно, слушай, расскажу.
Это вещи не простые —
Мне очень дорожу.

II
... Голод, холод и разлука,
Нависали над страной.
Приходилось очень туго,
И особенно зимой.
Ни перчаток, ни туфель
Не знавали мы тогда.
Ели — в день тарелку супа,
Да и суп какой — вода.
Время трудное, и в оба
Приходилось нам глядеть,
А кругом зима, сугробы
Над землей снежинок сесть.
Я стояла тогда с винтовкой
На ответном посту.
Там, где ньюга была волком,
Там, где Смольный испугнул.
А зима кусает, злится,
Руки щиплет и знобит.
Эх, сейчас бы рукавицы,
Да на рану теплый бинт.
Варит машина, с вихрей ночи
Кто-то стал на белый снег,
По всему впадать — рабочий,

В штатском, вижу, человек.
Говорю ему постойте:
— Нужно пропуск предъявить!
Он продрог, как видно, тоже,
Трудно гостю говорить.
Ведь на нем одно пальтишко,
И ботинок без калош,
И минуту, верно, с лишком.
Его жалит ветер-с.
Но нашел свою бумажку,
Протянул. Мне трудно взять...
Ветер дует под фуражку,
Уши стали замерзать.
Он сочувственно воскликнул!
— Вам здесь холодно, видать?
Так подал, чтоб фары блики
Осветили мне печаль...

III
Через день из караулки
Сам начальник наш бежит:
— Что, браток, замерзли руки,
Ну, какой же ты джунг?
Я в ответ:
— Зачем сомнения,

Я не жалуюсь пока!
— Что же нам товарищ Ленин
За тебя намят бока:
Говорит, работы мало
О советском часовой.
Полубулки нам прислал он.
Чайник нам отдал он свой.
Я ушами своим не верю:
— Это разве Ленин был?
— А кого же ты теперь
У крыльца останова?

IV
... Вот я вскорости сменится,
Вызовут в Ильичу.
Чую я, что провинился,
Еле ноги влопочу.
Захожу, и он смеется
И мне — варежки дает...
Мое сердце гулко бьется,
Ну совсем, как пулемет.
Ну, а взят, стесняюсь все же,
Он их в руку мне вложил:
— Нет, они для вас пригожи.
Ну, а я без них же жил.
Вот какой подарок Ленин
Мне когда-то подарил.
Он востину бесценен,
Моему он сердцу мил.
— Почему же ты подарка
Дорогого не сберег?
Иль тебе его не жалко?
Ну, скажи мне, как ты мог?
Ты б их лучше где-то спрятал,
Говорю ему опять:
— Нет, зачем же. Ведь солдату
Лучших незначит желать.
И потом — товарищ Ленин
Дал мне их не просто так,
Дал, чтоб грели в наступлении
И во время всех атак.
Дал их мне для пользы дела,
Ну, а что я их порвал,
Но беда, ведь, в переднем
Очень многих побывал.
Тех, кто шел на нас войною,
Разгромили мы в боях.
Для того, чтоб над страной
Гордо реял алый стяг.

Владислав ГРИЦЕЛЬ,
десятиклассник
Кировоград-
ской СШ № 11.

Танцює червонозорівський ансамбль «Колос».
фото В. КОВПАКА.

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

О 12-й годині Першого травня 1945 року з аеродрому Альтено піднялись у повітря дві групи літаків. Через півгодини до Берліна підійшла група винищувачів, ведучим якої був наш земляк Василь Іщенко. З ним летів командир 1-го гвардійського винищувального полку майор І. Малиновський і кореспондент армійської газети капітан Анатолій Мефодійович Хорунжий, який до війни працював у редакції газети «Кіровоградська правда». По команді Малиновського над рейхстагом Хорунжий розгорнув червоне полотнище і опустив за борт. Над Берліном, який ще злотилою орієнтацією, гордо пламенили стяги перемог. І це вже ставало запорукою Перемоги, нею жив кожен солдат і офіцер, воєначальник, хто йшов до першої чотири довгі і воєнні роки і кому довелося повертатися до рідного дому через Берлін. Причтіними до вшестеності радянського воїна у перемозі, до приреченості ворожого гарнізону, стали кіровоградці В. К. Іщенко та А. М. Хорунжий...

— Народився я 1919 року в селі Трояни Добровеличківського району Кіровоградської області, в селянській сім'ї, — розповідав Василь Каленикович Іщенко на партійних зборах полку. — Після сьомого класу вступив до сільськогосподарського технікуму в Кіровограді. Захоплювався стрибками з парашутної вишки. Мріяв стати льотчиком. Поїхав до Одеси, вступив до школи ФВУ, одночасно навчався в аероклубі. Влітку 1941 року по закінченні льотної школи у званні молодшого лейтенанта прибув до Смоленська. А там — війна...

Четверті винищувачі на чолі зі старшим лейтенантом Клименком, яка діла в районі Орла, наземна радіостанція

«Танкер» передала наказ: знищити літак «ФВ-189», що коректував вогонь артилерії. Але ведучий не відповідав на наказ. Лейтенант Іщенко зрозумів: у Клименка зникла радіостанція. Викликав ведучого:

— «Орел-20». «Орел-20». Я — «Орел-10». «Танкер» наказав їй в квадрат 40... Як зрозуміли? Прийом.

— «Орел-10». Я — «Орел-20». «Танкера» не чує. Ведіть літак. — відповів ведучий. Іщенко зі своїм напарником шийшов уперед і взяв курс на вказаний район. Пара Клименка стала веденою. Через кілька хвилин лейтенант побачив коректувальника. «Рама» намагалася втекти, але Іщенко наздогнав її і з дистанції 80—100 метрів відкрив вогонь з гармати. «ФВ-189» загорівся і розпався у повітрі.

— «Орел», «Орел». Я — «Танкер». Дякую за допомогу, дякую за допомогу! — передали із землі. Виконавши бойове завдання, Іщенко знову зайняв своє місце, а Клименко повів четвірку. І раптом — тривожний голос наземної радіостанції:

— «Орел», «Орел», будьте уважні! Вас переслідують. Та ведучий як узяв курс на аеродром, так і продовжував його.

— «Двадцятий», нас атакують, нас атакують! — передав Іщенко ведучому і спрямував винищувач назустріч фашистам.

Однак старший лейтенант не реагував на небезпеку. Він спокійно повів свою пару на посадку. Лейтенант довелися зі своїм веденим вступити в бій. Один літак вони збили, але інші продовжували атаки. Ворожий снаряд влучив у літак Іщенко, «ЯК» різко нахилився і вийшов у глибоку спіраль. Льотчик з трудом врівняв машину і, попередивши командний пункт, поїхав її на посадку. За десять метрів від землі винищувач знову різко нахилився і впав.

До свідомості Іщенко прийшов наступного дня в госпіталі. Льотчик увесь був у бинтах і гіпсі. Подумав: більше не вилізати йому в небо. Та згадав товариша, лейтенанта Московенка: у нього навіть після лікування залишилися осколки ворожого снаряда, а літає ж!

Воля льотчика і майстерність хірургів перемогли. Наш земляк — кавалер двох орденів Червоного Прапора, орден Вітчизняної війни другого ступеня, ордена Олександра Невського і п'яти медалей — став ще й кавалером ордена Леніна та Золотої Зірки.

«Гвардії майор Іщенко, — писав у нагородному листі командир полку Малиновський, — на війні — з 18 серпня

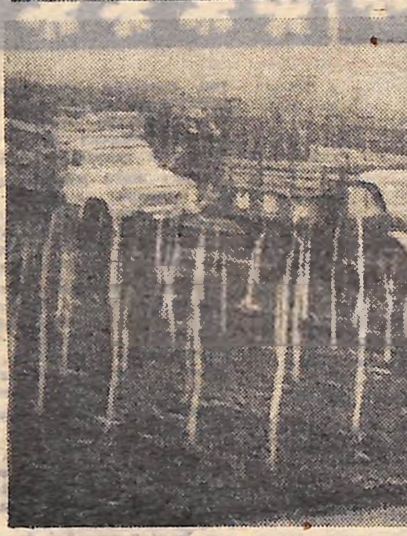

Командир 1-го гвардійського винищувального авіаполку майор А. М. Хорунжий передає Пропор Перемоги капітану А. М. Хорунжому на аеродромі Альтено 1 травня 1945 року.

1941 року. За цей час зробив 310 бойових вильотів. З них: на прикриття бойових порядків наземних військ — 167, на штурмування військ і аеродромів противника — 17, для супроводу штурмовиків і бомбардувальників — 84, для перехоплення ворожих машин — 2. Проліт 66 повітряних боїв у районі таких міст: Керч, Калінін, Великі Луки, Ленінград, Орел, Орша, Каунас, Брест, Берлін. Збив особисто 14 ворожих літаків, серед яких — ФВ-190, ІО-88, МЕ-109, ФВ-189, ХІІІ-126.

Відміною воював майор Іщенко. Не гірше продовжує зараз службу в рядах Радянської Армії генерал-майор Іщенко. Минають роки. Вони вносять свій внесок у скарби в урядові нагороди — на груди. А серце каліє в політ.

Володимир ЧАБАНЕНКО.

СПОРТ

Передсвятковий тур

П'ятий тур чемпіонату країни з футболу серед команд другої групи класу «А» відбувся напередодні Першотравня. Очевидно, футболісти були настроєні вже по-святковому миролюбно, що і вплинуло на результати більшості матчів. Зокрема, нульовою нічиєю закінчилася зустріч у Полтаві між місцевим «Будівельником» і кіровоградським «Зіркою».

Не було забито жодного м'яча і в матчах між северодонецьким «Хіміком» і миколаївським «Суднобудівником», антонівським «Автомобілістом» і київським армієцьким, львівським армієцьким і чернівецьким «Буковинцями», тернопільським «Авангардом» і львівським «Карпатами». З рахунком 1:1 закінчилися поєдинки між калінінським «Шахтарем» і одеським армієцьким «Шахтарем» і дніпропетровським «Дніпром» і винищувальним «Локомотивом».

Агресивно були настроєні щодо своїх суперників спортсмени ждановського «Азовця», харківського «Металіста» і дніпропетровського «Дніпра». Перші перемогли чернівецьку «Буковину» з рахунком 3:0. З однаковим результатом (2:1) харків'яни забили пераки херсонському «Локомотиву», а дніпропетровці — «Крибасу».

Підсумок результатів попереднього, четвертого туру: «Мета-

ліст» — «СКА (Одеса)» — 2:0, «Шахтар» — «Суднобудівник» — 0:3, «Хімік» — «Локомотив» (Херсон) — 0:0, «СКА (Київ)» — «Десна» — 2:0, «Будівельник» — «Таврія» — 1:1, «Металург» — «Крибас» — 2:0, «СКА (Львів)» — «Локомотив» (Вінниця) — 0:0, «Авангард» — «Буковина» — 1:0, «Дніпро» — «Карпати» — 1:4, «Азовець» — «Автомобіліст» — 2:3.

Після п'яти турів турнірна таблиця має такий вигляд:

	В	Н	П	М	О
«Карпати»	4	1	0	12	2
«Металіст»	4	1	0	8	2
«Суднобудівник»	2	3	0	5	7
«Авангард»	2	3	0	3	7
«Таврія»	2	3	0	7	4
«Зірка»	3	1	1	5	3
СКА (Од.)	2	2	1	7	4
СКА (К.)	2	2	1	4	2
«Металург»	2	1	2	3	5
«Крибас»	2	1	2	5	6
«Дніпро»	2	1	2	8	15
«Азовець»	2	0	3	8	4
«Автомобіліст»	1	2	2	6	4
«Локомотив» (В)	0	4	1	4	5
«Локомотив» (Х)	1	2	2	4	5
«Буковина»	1	2	2	1	4
«Хімік»	0	4	1	9	2
«Шахтар»	1	2	2	2	4
«Будівельник»	0	3	2	2	4
«Дніпро»	0	3	2	4	10
СКА (Л)	0	2	3	0	6
«Десна»	0	1	4	2	10

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дамітрово обласного управління по пресі м. Кіровоград, вул. Глієв, 2

ЯКЩО зважувати, хто з нас найбільше попрацював для травня, для вічності весни, то терези наші схилить свою стрілку у бік, де лежить доробок робітників Новоукраїнського радгоспу-розсадника. Вони одні з тих невеселух людей, що зодягають простори сонячного степу, його косогори і його долини буйною зеленню. Ось вам доказ.

— Нинішньої весни, — розповідає директор радгоспу Микола Павлович Ізасєв, — ми відпустили 50 тисяч плодів саджанців. Великий попит на декоративні дерева. Ми реалізували 130 тисяч саджанців каштана, тополі, клена, шовковиці та інших порід. Останнім часом зріс інтерес до креслатого дуба. Його купили у нас 160 тисяч сіянців. Це говорить про те, що господарства хочуть насаджувати лісові насадження, як ми говоримо, «капіталістичні», довговічні.

— А ще до чого зріс інтерес? — Троянди, троянди, троянди. З кожним роком збільшується кількість бажаних мати в себе куші чарівної квітки. 13 тисяч кушів відвантажили цієї весни. Один колгосп «Україна» Знаменського району виписав 700 кушів, — для артілі, для колгоспників.

— Що ж у планах на майбутні роки? — Розширення площ зимових сортів аб-луць. Великий попит...

Везуть черешню у Вінницю, персик — в Одесу, тополя — у Скадовськ, в Дніпропетровськ — смородину. Везуть дерева у різні кінці Кіровоградщини і з величезною радістю говорять про невтомних новоукраїнських садівників, що дарують людям вічну весну.

В. ОЛЕКСІЄНКО.
Фото автора.

1. Каштани, каштани, каштани.
2. Комсомолка Валентина Корнієнко за-кохана в зелені лист.
3. Останні гості радгоспу.

КАШТАНИ, КАШТАНИ...

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 2 травня. Перша програма, 10.00 — «Будівельник». (М), 10.30 — Художній фільм «Дзвінчить дзвін». (М), 11.45 — Телевізійні новини. (М), 12.00 — Телефільм — «Пісня для вас». (К), 12.30 — «Вулиця веселих хлоп'ят». (К), 13.00 — Художній фільм «Щит і меч». IV серія. (К), 15.00 — Програма кольорового телебачення. Відкриття літнього спортивного сезону. (М), 18.30 — «Весняна сюїта». (К), 19.10 — Естрадиний концерт (Львів). 20.00 — «Вітаємо з святком!» концерт. (К), 21.00 — естафета левин. (М), 21.45 — Перший синг і шашів. (М), 22.00 — Телевізійний атлетичний мініатюр. «Тринадцять сім'їв». (М), 23.00 — В ефірі «Молодість». (Львівград).

СУБОТА, 3 травня. Перша програма, 9.00 — Гімнастика для всіх. (М), 9.45 — Телевізійні новини. (М), 10.00 — Музична розважальна передача «Будьте щасливими». (М), 10.30 — Передача «Знання». (М), 11.00 — Музичний турнір міст. (Помель-Іжєвськ). 12.00 — Передача «Здоров'я». (М), 12.30 — Прогресивні майстри дарту. Бажаного мистецтва XX ст. (М), 13.00 — Свято весни і праці крокує по Кіровоградщині. (Кіровоград). 13.30 — «На розу, честь і совість нашої епохи». (М), 14.30 — «На меридіанах України». (К), 15.05 — «Камерон доброго настрою». (К), 15.45 — Телевізійний театр для дітей. 1. Касель. «Дорогі мої хлопці». (Дніпропетровськ). 17.00 — Програма кольорового телебачення. (М), 18.30 — Телевізійна новина. (М), 21.00 — «Світ соціалізму». (М), 21.30 — Художній фільм «Щит і меч». III серія. (К), 22.45 — Естрадиний концерт. (Вінниця).

НЕДІЛЯ, 4 травня. Перша програма, 9.00 — Гімнастика для дітей. (М), 9.15 — Телевізійні новини. (М), 9.30 — Для дітей. «Виставка Буратино». (М), 10.00 — «Музичний блок». (М), 10.30 — «Меморіальні листи Москви». (М), 11.00 — Для школярів. «Шлях у науку». (М), 12.00 — «Пірек засвічу вогні». (Донецьк). 12.45 — «Сільська година». (М), 13.45 — Для поївки Радянської Армії і Флоту. (М), 14.30 — «Таланти твої, Україно!» (Львів). 15.15 — Художній фільм «Щит і меч». IV серія. (К), 16.30 — Програма «Час». (М), 17.00 — Програма кольорового телебачення. 1. «Клуб кіномандринок». 2. Музичний фільм «Місто і пісні». (М), 19.30 — «Дай руку, товаришу Травеню». (К), 20.00 — С. Васильченко «На перші гулі». Телеконтракт. (К), 21.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М), 21.45 — В ефірі «Молодість». (М), 22.45 — «Камерон доброго настрою». (Чернівці).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

(Дніп. програму передає Кіровоградської телестудії на 2, 3 і 4 травня).

Наступний номер «Молодого комунару» вийде 6 травня

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.